

PODZIĘKOWANIA

Czcigodny Księżu Biskupie, nasz Ojciec i Pasterzu.

Wyrażamy wdzięczność za Twoją obecność w naszej gorzkowskiej wspólnotie wiary w tym dniu świętowania Jubileuszu 700-lecia, za modlitwę w naszej intencji oraz za umocnienie wygłoszonym słowem. Twoje dary oraz życzliwość wszystkich przybyłych gości, wpisują się w obfitość łask, których doświadczamy. Za co z serca dziękujemy.

Z okazji 700 lecia, chcieliśmy dać coś duchowego i materialnego Bogu i Maryi Matce Bożej i naszej, organizując Misje Święte oraz finansując kolejne remonty, a to Oni zrobili nam prezent odkrywając ślad po zdemontowanym w roku 1783 ołtarzu św. Anny i inspirując do ponownej jego aranżacji. To Oni, przez posługę ojców Józefa i Sylwestra, umocnili i pogłębili naszą wiarę, nadzieję i miłość. To Oni uczą nas, by wraz z troską o piękno tej świątyni zadbać o piękno świątyń naszych serc. To św. Małgorzata pielgrzymując w swych relikwiiach po naszych domach pokazuje piękno i moc życia opartego na krzyżu Chrystusa. Chwała niech będzie Bogu za otrzymane dobro i wszystkim, którzy je nam przynieśli. To ono doprowadziło nas do daru aureoli, którymi przyozdobiliśmy wizerunek Matki Bożej z Dzieciątkiem, czczony naszej świątyni, o których poświęcenie wraz z odnowionym ołtarzem prosimy Księdza Biskupa.

Drogi nasz Pasterzu, dzisiejsze świętowanie przypadło z Bożego zrządzenia w dniu, który przypomina o godzinie 12.00, dnia 11 października 2014 roku, gdy usłyszeliśmy w radio, że papież Franciszek mianował pasterzem Kościoła kieleckiego, biskupa pomocniczego diecezji tarnowskiej Jana Piotrowskiego. Z okazji 12 rocznicy tego wydarzenia życzymy Ci codziennego doświadczania piękna i mocy Ewangelii oraz płynącego stąd pokoju. Niech św. Małgorzata, u której w Nowym Sączu byłeś też proboszczem, wyprasza Ci wraz z nami zdroje Bożych łask. A żeby w wędrówce przez różne pustynie życia nie zabrakło Ci Księżu Biskupie żywej wody, chcemy Ci ofiarować podręczną minicysternę w postaci kaktusa. Niech inspiruje w docieraniu i ożywieniu pustyni ludzkich serc.

Również wam drodzy ojcowie: Józefie i Sylwestrze składamy podziękowania za ten piękny duchowo czas Misji. Za odnawianie fundamentów wiary i ukazywanie perspektyw jej rozwoju, czynione w tak mądry, a zarazem prosty sposób, że aż chce się to zrobić. Niech Pan Bóg wynagradza zostawione w nas dobro, a Maryja daje odczuć ciepło matczynego serca. Te zaś kaktusowe cysterenki niech przypominają o źródłach łask wypraszanych przez nas dla was. Szczęść Boże Wam w misjonarskim posługiwaniu.

W imieniu całej wspólnoty parafialnej i ośrodka Caritas w Gorzkowie pragniemy z głębi serca podziękować naszemu Księdzu Proboszczowi Sławomirowi za trud, poświęcenie i niezwykle zaangażowanie w przygotowanie tych Misji Świętych. Dziękujemy za wszystkie inicjatywy, które pomogły nam przygotować się do tego wyjątkowego wydarzenia: za pocztówki z modlitwa; za szczegółowy plan spotkań i nabożeństw dostarczony do każdego domu; za drogowskazy – wskazujące drogę do kościoła – ustawione w naszych wsiach. Szczególne podziękowania kierujemy za piękną inicjatywę modlitwy za siebie nawzajem, która dała nam poczucie, że nikt z nas nie jest sam, że za każdym z nas stoi czyjaś modlitwa, że każdy jest powierzony Bogu w sercu drugiego człowieka.

Księżu Proboszczu, w tym dzisiejszym dniu pragniemy Ci również podziękować za codzienną troskę o naszą świątynię – ten wyjątkowy dom Boży, będący sercem naszej parafii. Dziękujemy za dbałość o piękno i godność tego miejsca. Z wdzięcznością patrzymy także na Księdza troskę o duchowy rozwój parafian. Dziękujemy za liczne grupy i wspólnoty, które ksiądz prowadzi i otacza opieką, za przestrzeń stworzoną zarówno dla dzieci, jak i dorosłych, dla wszystkich, którzy pragną pogłębić swoją wiarę, rozwijać talenty, modlić się razem i budować relacje z Panem Bogiem.

Na zakończenie tego wyjątkowego czasu życzymy Księdzu Proboszczowi obfitości Bożych łask, nieustannej opieki Matki Najświętszej i wstawiennictwa św. Małgorzaty – naszej patronki. Niech Chrystus, Najwyższy Kapłan, umacnia Księdza w powołaniu, dodaje sił w chwilach zmęczenia, napełnia serce pokojem i radością, a podejmowany trud wynagradza życzliwością ludzi oraz widocznymi owocami duszpasterskiej pracy. Bóg zapłać za wszystko!